

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010589
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010589.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému U. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2016 odvolanie obžalovaného U. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. februára 2016, sp. zn. 3T/180/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. februára 2016, sp. zn. 3T/180/2015, bol obžalovaný U. B. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.7.2015 v čase okolo 12.00 hod. v obývacej izbe rodinného domu v R., na Y. ulici č. XXXX/XX nútil svoju matku, poškodenú Z. B., nar. XX.X.XXXX k tomu, že ak neprepíše na obvineného svoj rodinný dom, tak ju zabije, čím poškodenú pod hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konala.

Za tento trestný čin bol obžalovaný U. B. odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný U. B. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazoval na svoje obhajobné tvrdenia prednesené už pred súdom prvého stupňa, v ktorých spáchanie skutku poprel. Obhajca obžalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s hodnotením výpovede svedka I. B. na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že túto výpoveď je podľa neho potrebné vyhodnocovať v širšej súvislosti a predovšetkým s prihliadnutím na fakt, že poškodená odmietla vypovedať. Poukazoval na to, že poškodená využila právo, ktoré jej nikto nechce odopierať, ale keďže poškodená pri vstupe do pojednávacej miestnosti hneď označila obžalovaného za „vraha“ a teda z jej správania sa nemožno hodnotiť, že chcela obžalovanému „pomôcť“, domnievajú sa, že poškodená mala len strach, aby jej nebola dokázaná vina z trestného činu krivej výpovede. Vzhľadom na to, že svedok I. B. a poškodená Z. B. bývali v jednej domácnosti (aj prišli spolu na hlavné pojednávanie) je podľa názoru obhajcu veľký predpoklad, že poškodená vedela ako bude svedok I. B. vypovedať. Ku skutkovým okolnostiam uviedol ďalej, že svedok I. B. aj v predchádzajúcej výpovedi, ktorá je založená v spise (konanie, ktoré vyvolal obžalovaný na OO PZ Handlová), už v tom čase uviedol, že poškodená bola po celý čas zavretá vo svojej izbe a preto podľa neho nie je zrejmé, kedy mal obžalovaný v skutočnosti vydierať poškodenú. Ak s ňou v skutočnosti bol prvýkrát až keď mala ísť zavolať políciu, tak si kládol otázku, či sa obžalovaný

dopustil svojho konania len kričaním cez dvere, pričom v takom prípade si nevedel vysvetliť, prečo tak nevy povedala aj poškodená a dokonca podľa jeho názoru nebola k týmto skutočnostiam ani bližšie vypočutá. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por..

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 9. marca 2016, vykonal dňa 13. apríla 2016 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného U. B. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného U. B., ale predovšetkým o svedecké výpovede Z. B., I. B., Y. I. a C. C., ako aj o zistenia a závery MUDr. Evy Garajovej a MUDr. Ladislava Frankoviča, znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného U. B. zo spáchania žalovaného skutku. Z výpovedí poškodenej Z. B. a svedka I. B. z prípravného konania je jednoznačne preukázané nielen to, že poškodená dňa 29.7.2015 požiadala svojho vnuka - svedka I. B. aby nešiel do práce, pretože vzhľadom na predchádzajúce opakované negatívne správanie sa obžalovaného k nej (opizdlé nadávky, vyhrážky) mala z neho strach, ale aj to, že jej obava bola reálne odôvodnená. Poškodená Z. B. i svedok I. B. totiž jednoznačne potvrdili aj to, že obžalovaný dňa 29.7.2015 okolo obeda v obývacej izbe jej rodinného domu vyhrážkami zabitím nútil svoju matku Z. B., aby na neho prepísala svoj rodinný dom a prestal až po zásahu svojho syna - svedka I. B., s ktorým mal následný fyzický konflikt v pivnici. Pravdivosť výpovedí poškodenej i svedka I. B. v uvedenom smere potvrdili pritom nielen svedecké výpovede Y. I. a C. C., ale aj vyjadrenie obžalovaného U. B. v procesnom postavení podozrivej osoby, že okolo obeda bol v obývacej izbe s matkou a rozprával sa s ňou. Podané odvolanie nebolo preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a z toho dôvodu odvolací súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného U. B. ako dokonaného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil a dostatočne a vecne správne sa vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku aj s obhajobnými námietkami obžalovaného a dôvodne ich neakceptoval. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a v podrobnostiach len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody ani na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného U. B. neakceptoval. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému za tento trestný čin

podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 189 ods. 2 Tr. zák. (odňatie slobody na 4 roky až 10 rokov) a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu pre prevažujúci pomer príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. (odňatie slobody na 6 rokov až 10 rokov) vo výmere 6 rokov, teda na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, u ktorého ani doteraz uložené podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody neviedli k náprave. Vzhľadom na osobu páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného U. B. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto ani v tomto smere odvolanie obžalovaného U. B. nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolanie obžalovaného U. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.